ORIGENES
12. Jh. Seite 58r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

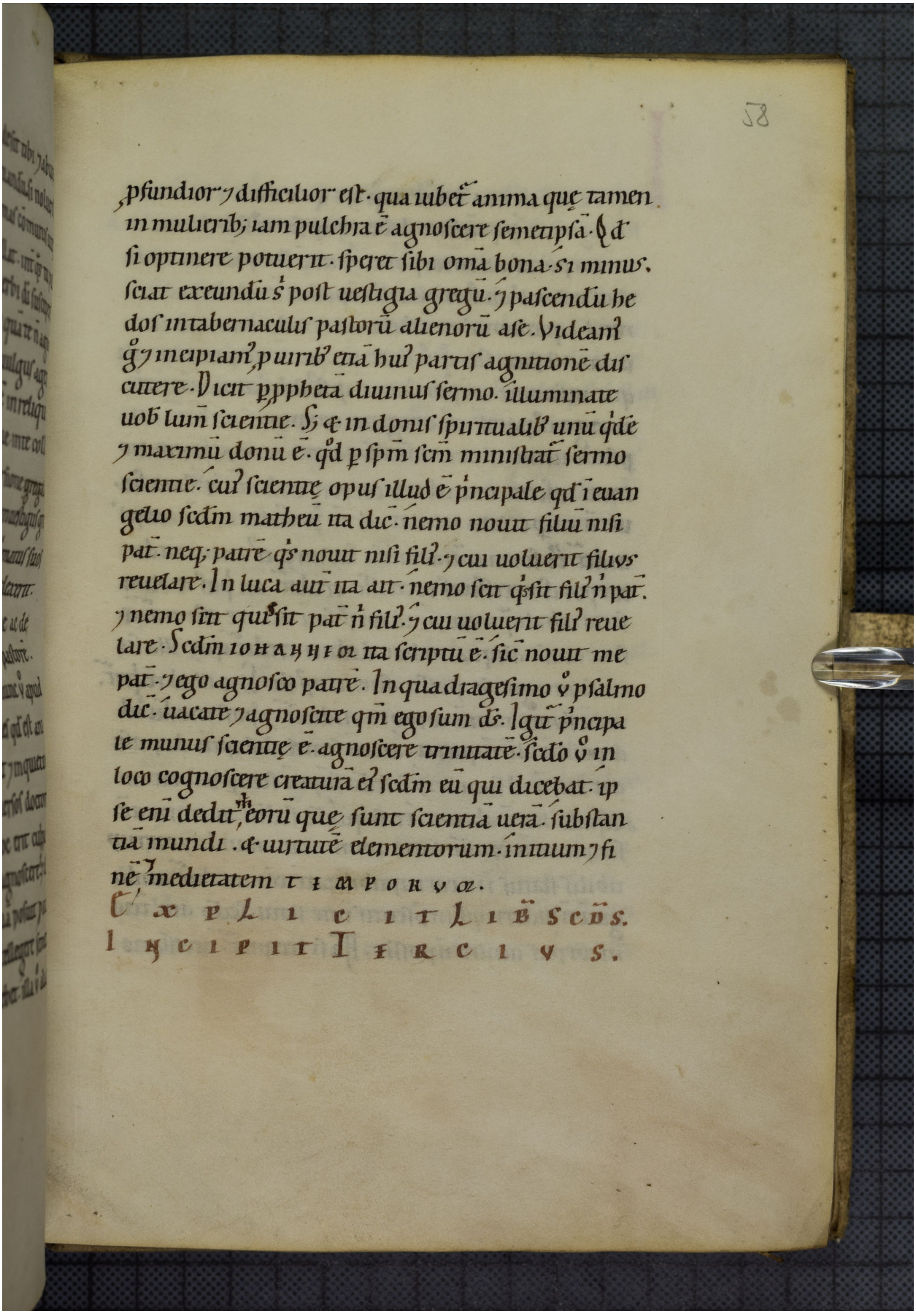

pfundior ⁊ difficilior est. qua iubet anima que tamen
in mulieribus iam pulchra ē agnoscere semetipsā. Qd
si optinere potuerit. speret sibi omā bona. si minus.
sciat exeundū s̄ post uestigia gregū. ⁊ pascendū he
dos in tabernaculis pastorū alienorū a se. Videam
q̄ ⁊ incipiam pu iribus etiā huius partis agnitionē dis
cutere. Dicit ppphetā diuinus sermo. illuminate
uob lum scientie. Sz et in donis spiritualib unū qdē
⁊ maximū donū ē. qd p spm scm ministrat sermo
scientie. cui scientie opus illud ē pncipale qd i euan
gelio scdm matheū ita dic. nemo nouit filiū nisi
pat. neq; patrē qs nouit nisi filius. ⁊ cui uoluerit filius
reuelare. In luca aut ita ait. nemo scit qs sit filius n pat.
⁊ nemo scit quis sit pat n filius. ⁊ cui uoluerit filius reue
lare. Scdm iohannem ita scriptū ē. sic nouit me
pat. ⁊ ego agnosco patrē. In quadragesimo v psalmo
dic. uacate ⁊ agnoscite qm ego sum ds. Igit pncipa
le munus scientie ē. agnoscere trinitatē. scdo v in
loco cognoscere creaturā eius scdm eū qui dicebat. ip
se enī dedit mihi eorū que sunt scientiā uerā. substan
tiā mundi. et uirtutē elementorum. initium ⁊ fi
nē ⁊ medietatem temporum.

Explicit liber scdus.
Incipit tercius.